

фигури. Въ готически ти црѣкви стѣни ти се украшавать повечето нѣ съ живописство, а съ скулптура, сир. съ статуи, съ шарки и уобшто съ всякакви изображения. Найсетнѣ и само то богослужение се различава по това, че въ западни ти, католически црѣкви църковно то пѣние зело да се придружава и съ музика или органи, а въ источни ти или грѣцки си останало само църковно то пѣние.

Въ крайтъ на Срѣдни ти вѣкове живописство то достигнало въ Италия до голѣмо цѣвнованіе. Намѣсто сухи ти, строги византийски изображения, италиянски ти живописци писали икони ти пò-сложно и правили лица та пò-живи.

Просвѣштение. А колкото за просвѣштение то, повечето врѣме на Срѣдни ти вѣкова е било врѣме на умственнo невѣжество. Дори людіе отъ болярски родъ често не знаели нито да четѣтъ, нито да пишать. Книжовници били само духовни ти. На онова врѣме оште незнаели искуство то на печатане то, та книги ти били рѣкописни; тии се писали на кожана книга (пергаментъ), зашто то памучна та книга била изнамѣрена отпослѣ. Затова книги ти били много рѣдки и скѣпи. Рѣкописи ти се прѣписвали само отъ калугере ти. Въ тишина та на келии ти си мнозина отъ тѣхъ съ неуморимо трудолюбие и залѣгаше бо-равили тая работа; понѣкога тии писали до толкова искусно и чисто, штото нѣкои рѣкописи сега мѣчно може да се распознаятъ отъ печатни ти книги. Заглавни ти букви въ тия рѣкописи обикновено са нашарени съ разни шарилки («минятюри»). Учени ти съчинения тогава се писали само на латинский езикъ; той по наслѣдство отъ Римляне ти останалъ езикъ на католическо то богослужение, и духовенство то по необходимостъ трѣбовало да се учи по него. Първи ти европейски училишта били нагласени у монастири ти и въ црѣкви ти, та затова имали съвсѣмъ духовенъ характеръ. За първа наука се имала богословия та,